

DARBININKAS

Vol. LXXXVII, Nr. 12 (22)

341 Highland Blvd, Brooklyn, NY 11207

December - Gruodis, 2003

Sveiki sulaukę Šv. Kalėdų !

Mieli broliai, sesės,

Džiaugiuosi proga galėdamas jus pasveikinti šioje dviguboje – Dievo meilės ir viltingos ateities šventėje.

Dievas savo meilę mums išreiškia įvairiais būdais: sukurdamas pasaulį ir jį patikėdamas mums, pašaukdamas mus į gyvenimą su laisva valia ir nemirtinga siela. Tačiau nuostabiausiai Dievas meilę mums išreiškė leisdamas savo Sūnui prisiimti žmogiškąją prigimtį, tapti mūsų Išganytoju ir broliu.

Ši Kalėdų nakties, Dievo meilės paslaptis, yra tokia nesuvokiamai didelė, jog daugelis žmonių nepajėgia jos priimti. Nors Kalėdas švenčiame jau 2003-čią kartą, tačiau kasmet šią paslaptį – Dievo Sūnaus įsijungimą į mūsų gyvenimą – išgyvename su šviežiu džiaugsmu ir nauja viltimi, tikėdami, kad rytojaus dieną pasaulyje pajusime daugiau Betliejaus Kūdikio apreiškto meilės, tiesos ir socialinio teisingumo.

Kalėdos nėra vien istorinio įvykio džiugus paminėjimas. Kalėdos yra nuolatos besitęsianti dvasinė tikrovė. Įsikūnijęs Dievo Sūnus per krikštą ir kitus sakramentus įsijungdamas į žmonių gyvenimą be paliovos plečia savo meilės, taikos ir teisingumo karalystę, kuria naujas tautų kultūras, rašo naujos žmonijos istoriją.

Po pirmųjų Kalėdų pasaulis nebėra toks pats. Žmonija, kaip visuma, nebegali nusigręžti nuo Dievo. Kaip vaivo-

rykštė yra ženklas, jog Dievas nebebus žmonių visuotiniu tvanu, taip Betliejaus Kūdikis yra užtikrinimas, kad žmonija nuo Dievo daugiau nebebusigręš. Po pirmųjų Kalėdų tėra galima tik *asmeninė* nuodėmė, tik paskirų žmonių nusisukimas nuo Dievo (A. Maceina).

Kalėdos yra universali visos žmonijos meilės ir vilties šventė. Ją švenčiame ne vien mes krikščionys. Ją savo būdu švenčia visas pasaulis. Net ir save netikinčiais laiką šią dieną stengiasi būti geresniais, vienokiu ar kitokiu būdu išreikšti meilę artimui.

Nors daugelis bando Kristų išstumti iš viešojo gyvenimo, ypač iš mokyklų ir įstatymų leidimo, ir šiandien gal būt labiau nei betkada, pasaulis klaidžioja moralinės nakties tamsoje, tačiau Kalėdų žvaigždė mums viltingai primena, kad žmonija nėra Dievo palikta savo pačios likimui, kad savo tarpe turime Emanuelį – Įsikūnijusį Dievo Sūnų.

Sinojaus kalne Dievas, pateikdamas žmonijai laimingo gyvenimo taisykles, kalbėjo: „nedaryk kitam to, ko nenori kad kiti tau darytų“. Šiandien, Kalėdose, mūsų Išganytoju ir Broliu tapęs Dievo Sūnus mus kviečia: „mylėkime viens kitą, kaip aš jus myliu“.

Džiaugaus išgyvenimo Dievo meilės ir viltingų Naujųjų 2004 metų linkių jums visiems, mieli Broliai, Sesės Kristuje.

Vysk. Paulius A. Baltakis, OFM

Ivykiai Lietuvoje

Lapkričio mėn. trečią savaitę pasirodžiusio naujo savaitraščio „Šalies naujienos“ leidėjai teigia, kad laikraštis padės orientuotis žmogui savaitės įvykiuose, neužgoždamas teigiamų gyvenimo aspektų. Kaip sakė savaitraštį leidžiančios bendrovės „Šalies naujienos“ direktorius Tomas Bielinskas, laikraštis nebus prisirišęs prie jokios ideologijos. Anot jo, laikraštis yra skirtas tiek užimtam žmogui, tiek ir taupiam. Kaip rašoma pirmojo savaitraščio kreipimesi į skaitytojus, laikraštis stengsis atspindėti pagrindinius savaitės įvykius, pateikti objektyvius faktus ir komentarus apie Lietuvos ūkinį gyvenimą, ekonomines ir kultūrines naujienas, įvairias gyvenimo aktualijas. Tačiau, anot redakcijos kreipimosi, bus stebima, „kad publikuojami kriminalai bei įvairios negandos neužgožtų ir teigiamų šalies gyvenimo aspektų“. Laikraštis išeis kartą per savaitę ir bus platinamas visuose spaudoje kioskuose. Kaina – 1,5 lito. Leidinio redaktorė – Rasa Viederytė.

BNS

Lietuvos miestuose lapkričio mėn. 19 d. prasidėjo renginiai, skirti Lietuvos karių dienai ir Lietuvos kariuomenės įkūrimo 85-osioms metinėms paminėti. Lietuvos karių diena švenčiama lapkričio 23-ąją. Tą dieną 1918 metais buvo įkurta Lietuvos kariuomenė. Kaip pranešė Krašto apsaugos ministerija (KAM), lapkričio 19 d. Vilniuje, Šv. Jonų bažnyčioje, koncertavo Lietuvos kariuomenės Garbės sargybos orkestras. Lapkričio 23-ąją minėjimas sostinėje prasidėjo Šv. Mišiomis už Lietuvos kariuomenę Vilniaus Arkikatedroje bazilikoje. Vėliau Prezidentūroje ir Krašto apsaugos ministerijoje vyko valstybinių apdovanojimų įteikimo

ceremonija, Katedros aikštėje – iškilminga rikiuotė. Karių dienai skirti renginiai vyko ir kituose Lietuvos miestuose.

BNS

Palangos garbės piliečiui grafiui Alfredui Tiškevičiui lapkričio 17 d. sukako 90 metų. Šia proga jubiliatą sveikino artimieji ir pažįstami. Sveikinimo raštą atsiuntė Lietuvos ambasadorius Lenkijoje Darius Degutis. A. Tiškevičius sakė, kad visada savo tėvyne laikė Lietuvą, nors didesnę gyvenimo dalį praleido Lenkijoje. Į šią šalį jį nubloškė Antrojo pasaulinio karo ir pokario audros. A. Tiškevičius – dešimtas Palangos grafų Antaninos ir Felikso Tiškevičių vaikas. Savanoriu tarnavęs tarpukario Lietuvos kariuomenėje, Paryžiuje baigė tarptautinių santykių institutą, gerai kalbėjo prancūziškai ir vokiškai. Prasidėjus sovietų okupacijai Lietuvoje, A. Tiškevičius beveik pusę metų praleido kalėjime. Iš jo paleistas, su mažamečiu sūnumi ir žmona buvo priverstas trauktis iš Lietuvos į Lenkiją. Antrojo pasaulinio karo pabaigoje A. Tiškevičius dalyvavo Varšuvos sukilime. Per jį žuvo jo sesuo. Po karo A. Tiškevičius bijodamas represijų, slėpė savo kilmę. Daug metų dirbo fizinį darbą, beveik 10 metų praleido „ant ratų“ – vadovavo geležinkelio sanitarinio švietimo vagonui. 90-metį grafą labai traukia gimtoji Palanga. Šią vasarą jis praleido šiame kurorte tris mėnesius. Jis – vienas iš nedaugelio palangiškių, mokantis senąją žemaičių kalbą.

BNS

Dalis Lietuvos gyventojų nuo kitų m. liepos 1-osios pensijas galės pradėti gauti nesulaukę pensijinio amžiaus – tai numato lapkričio 18 d. Seime priimtas valstybinio socialinio draudimo senatvės pensijų išankstinio mokėjimo įstatymas. Išankstinės senatvinės pensijos bus skiriamos ir mokamos tik neturintiems draudžiamųjų pajamų, tačiau turintiems būtinąjį 30 m. socialinio draudimo stažą ir netekusiems darbo likus mažiau nei penkeriems metams iki pensijinio amžiaus bei nesugebantiems įsidarbinti ilgiau nei metus.

BNS

Lietuviams patraukliausi „Volkswagen“ automobiliai – jie praėjusiais metais sudarė 18 proc. visų Lietuvoje registruotų lengvųjų automobilių. Mažiausiai – 609 vienetai – buvo įregistruota „Chevrolet“ markės mašinų. Statistikos departamento leidinyje „Lietuvos statistikos metraštis 2003“ nurodyta, kad praėjusiais metais Lietuvoje buvo registruota 1,181 mln. lengvųjų automobilių – 47,5 tūkst. daugiau nei 2001 m. ir 396 tūkst. daugiau nei 1996 m. Iš 1,181 mln. lengvųjų automobilių 1,094 mln. buvo individualūs. Pernai tūkstančiui gyventojų teko 316 individualių lengvųjų automobilių, 2001 m. – 304, o 1996 m. – 208.

Elta

Lapkričio 21 d. Vokietijoje, Berlyne prasidėjusioje kalbų mugėje „Expolingua 2003“ pirmą kartą buvo pristatyta lietuvių kalba. „Expolingua 2003“ – tai jau 16 kartą Berlyne vykstanti kalbų mugė, kurios tikslas supažindinti lankytojus su įvairiomis Europos kalbomis. Ji skirta studentams, dėstytojams bei kitiems kalbų mylėtojams. Lietuvos ekspoziciją parėngė Lietuvos institutas ir Vilniaus universitetas. Joje buvo pristatyta mokomoji bei informacinė literatūra skirta lietuvių kalbai. Mugės metu taip pat buvo pravesta simbolinė lietuvių kalbos pamoka.

BNS

Š. m. lapkričio mėn. 21 d. Kaune K. Baršausko gatvėje atidaromas 21 tūkst. kvadratinį metrų ploto užimantis ir 42 mln. Lt kainavęs prekybos centras „Molas“. Tai vienas didžiausių tokio pobūdžio prekybos centrų Lietuvoje. Prekybos centro savininkai – UAB „Kauno Žalgirio stadionas ir partneriai“. Po vienu stogu įsikurs apie 40 prekybos taškų, o prekybos centras įdarbins apie 600 žmonių. Planuojama, jog „Mole“ kas dieną turėtų apsilankyti apie 20 tūkst. lankytojų.

Elta

Vilniuje, Signatarų namuose lapkričio 23 s. pradėjo veikti tautinio atigimimo patriarcho daktaro Jono Basanavičiaus kambarys. Kambarys atidarytas J. Basanavičiaus 152-ųjų gimimo metinių proga.

Elta

“Istorija vertins mūsų darbus”

Kai Stalinas, sudaręs sandėrį su Hitleriu, okupavo Baltijos valstybes, o Hitlerio tankai Europos vakaruose 1940 triuškinio prancūzų ir anglų armijas, Amerikos komunistai rėmė nacius, ir Amerikos lietuviai komunistai, populiariai vadinami „bimbininkais“ (Antanas Bimba – vienas iš komunistų vadų) rinko aukas ir vokiečių kariams siuntė dovanų pakietėlius. Viskas pasikeitė 1941, prasidėjus vokiečių-rusų karui. Atvykstančius iš Europos lietuvių karo pabėgėlius komunistai jau vadino „naciais“, „žydšaudžiais“, „karo nusikaltėliais, pabėgusiais nuo liaudies keršto“, nežiūrint, kad tarp atvykusiųjų daugelis buvo aktyviosios antinacinės rezistencijos dalyviai, nacių kalėjimų ir koncentracijos lagerių buvę kaliniai.

Atsidūrę Amerikoje ateiviai, net dar nebūdami JAV piliečiais, naudojo visomis pilietinėmis teisėmis ir per trumpą laiką ne tik atgaivino prigesusią senosios generacijos Amerikos lietuvių kultūrinę ir visuomeninę veiklą, bet ją praplėtė, pagilino ir priderino prie to laiko reikalavimų. Kultūrinės ir politinės-rezistencinės dinamikos pagrindinis variklis buvo kova dėl Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo. Buvo daug pasiekta, daug padaryta. Politinėje-rezistencinėje akcijoje buvo dirbama kartu su latviais ir estais, tačiau lietuviai turėjo vadovaujančią rolę. Ir tai nebuvo triukšmo kėlimas savo pačių tarpe, kaip kai kas bando įtikinėti, bet rimtas darbas, kurį pastebėjo ir vertino Amerikos valdžios viršūnės: JAV Kongrese nuo 1960, buvo svarstomos pavergtųjų Baltijos valstybių reikalų rezoliucijos, prezidentas Ronald Reagan 1983 į Baltuosius rūmus pakvietė 200 Amerikos baltų ir jų akivaizdoje pasirašė „Baltų laisvės dienos“ proklamaciją, o prezidentas George Bush, dabartinio prezidento tėvas, savo prisiminimuose pastebi, kad „Amerikos baltai buvo gerai organizuoti“.

„Mūsų darbus vertins istorija“, sakydavo idealistinė išeivija, ir dirbo rankoves atsiraitoję.

„Bimbininkai“ ilgainiui sunyko, nesulaukę prieauglio. Bet šeštajame dešimtmetyje pasirodė „kultūrinio bendradarbiavimo“ skraiste prisidengę sovietų peršamos koegzistencijos šalininkai, kuriuos žurnalistas Henrikas Žemelis 1961 sutiko tokiais žodžiais:

Komunistinėje sistemoje joks politinis ar kultūrinis veiksmas nėra daromas, neturint kokio nors tai sistamai naudingo tikslo. Užtenka tik stebėti jų pastangas tremtinių atžvilgiu <...> jos visuomet siekė vieno ir to paties tikslo - visomis priemonėmis palaužti mūsų atsparumą, idant neliktų laisvo balso, kalbančio jų nenaudai.

Tas pats yra ir su dabartinėmis kultūrinėmis piršlybomis – toks nekaltas ir beveik patriotinis pasiūlymas jau rado ir mūsų tarpe entuziastų, kurie apsimėsdami politiniais neišmanėliais, nori pasirodyti lietuviškais „New Frontiers“ (laisvai vertus, „naujų kelių“) ieškotojais, kad, girdi, tie pasenę senų idėjų šalininkai negali numatyti tų naujų ir viliojančių galimybių. Jei tikėtume kai kuriais spėliojimais, kad lietuviški „bimbininkai“ reikalingi pavaduotojų, tai tie naujų kelių ieškotojai, nori ar nenori, turės užimti jų vietą, jei ir toliau tikės naujomis komunistų iškabomis.

Kas tragikomiškiausia šioje situacijoje, kad pats šių žodžių autorius, trumpą laiką buvęs gen. P. Plechavičiaus adjutantas veik per vieną naktį tapo jo paties išpranašautu „bimbininku“ pavaduotoju ir tik po 40 metų apgailestavo savo pasirinktą kelią.

Kovoje dėl Lietuvos laisvės nepailgė išeiviai niekad neabejojo savo kovos prasmingumu ir laimėjimu. „Okupacijos žlugimas ir Lietuvos laisvės atgavimas yra tiek pat tikras faktas, kaip ir rytdienos saulės patekėjimas“, 1979 skelbė „Į Laisvę“ žurnalas. Bekompromisinis Lietuvos laisvės tikėjimas apsieiškia „Į pilnutinę demokratiją“ leidinyje, kur svarstomi atsikursiančios Lietuvos valstybiniai pagrindai.

Nepalūžusių išeivių tikėjimas Lietuvos laisve 1990 išsipildė. Tik neišsipildė jų tikėjimas, kad „istorija vertins mūsų darbus“. Atkurtas Vytauto Didžiojo universitetas Kaune, prie jo įkurtas Lietuvių išeivijos institutas, bet išstvermingai dirbusiaisiais Lietuvos laisvės labai nesiidomima. Skubama palankiai vertinti „pavargusius herojus“ ir jų bendraminčius. Instituto centre patalpinta tūkstančių knygų biblioteka ir archyvai asmens, kuris pats nėra išeivis ir kurio trumpalaikis reiškimas išeivijoje, atsargiai kalbant, labai kontroversiškas.

Išvis nesuprasta, kad Lietuvos okupacijų laikotarpį nagrinėti ir į sudėtingus klausimus atsakymų ieškoti nereiktų kviesti žmonių, kurie nei tautybe, nei pilietybe, nei pagaliau gyvenamąja vieta nesusiję su to laikotarpio Lietuva. Daugelis 1941 metų sukilimo ir Laikinosios vyriausybės atkurtos administracijos dalyvių atsidūrė išeivijoje. To laikotarpio „tyrinėtojai“, pasidarę prokurais, inkriminuoja sukilėlius ir Laikinąją vyriausybę sunkiais nusikaltimais, bet niekad nekvieta duoti parodymų nuo nacių ir bolševikų teroro išlikusių gyvų tų įvykių dalyvių ir liudininkų. Sakoma, kad užtenka autentiškų dokumentų. Tik turėtų būti žinoma, kad yra autentiškų dokumentų tiesai paliudyti, bet yra ir autentiškų dokumentų melui įtvirtinti. Be dokumentų yra ir autentiškų gyvų liudininkų, kuriais artimosios istorijos tyrinėtojai ypatingai turėtų domėtis. Jų eilės greitai retėja.

(nukelta į 10 psl.)

Ir aš ten dalyvavau

Juozas KOJELIS

(Pabaiga. Pradžia nr. 20)

Girdi tylą

Dažnokai pasukdavau į Maironio literatūros muziejų, kur vyksta gyvas literatūrinis gyvenimas: susitikimai su rašytojais, jų knygų pristatymai, parodos, jubiliejinės šventės. Mums su žmona atvykus į Lietuvą, už kelių dienų iš Los Angeles grįžo muziejaus direktorė poetė Aldona Ruseckaitė ir muziejininkė Jūratė Zalubaitė, paruošusios kelionei į Lietuvą poeto Bernardo Brazdžionio archyvą ir biblioteką. Tuo metu ta siunta suposi ant Atlanto bangų.

Iš kelių kitų, ypatingai įsiminė Lietuvos nacionalinės premijos laureato poeto Jono Juškaitio naujo poezijos rinkinio „Eglė vasaros naktį“ muziejuje pristatymas ir jo 70-mečio parodos atidarymas. Giliom išvalgom apie Juškaitio poeziją kalbėjo rašytojas Valentinas Sventickas („Juškaitio lyrika labai lietuviška, sunkiai išverčiama į kitas kalbas <...> niuansuota kaip tapyboje, traukianti religinių išgyvenimų eilėraščiais“), prof. Kęstutis Nas-topka („Juškaitio poezija atvira visoms gyvenimo apraiškomis skverbiasi į gyvenimo gilumą, apima žemės visus reiškinius ir nueina iki žvaigždžių. Juškaitis girdi ir tylą“), poetė Aldona Puišytė („Juškaitio poezija brangi sąžiningu švarumu, tiesos sakymu. Jis yra vienas iš tų poetų, kurių gyvenimo būdas ir poezija sutampa“). Ma-loniai nestebino Poetas pirmaisiais savo kalbos žodžiais

nusilenkęs partizanų vadui, IV-jam Lietuvos prezidentui generolui Jonui Žemaičiui ir kitiems partizanų vadams.

Apgailėtina, kad poetas Jonas Juškaitis išeivijoje nepakankamai pažįstamas. Du ar tris kartus jis buvo kviečiamas atvykti į Los Angeles LFB literatūros vakarus, bet vis atsisakė. Arčiau jo asmenį ir kūrybą pažinus, galima jį pateisinti.

Lietuvos lietuviai stebi išeiviją

Lietuvos lietuviai apie išeivius pasisako vienaip ir kitaip. Apibendrinant, galima sakyti, kad labiau neigiamas nuomones turi daugiau paliesti sovietizmo. Pastaruoju metu vis daugiau pasirodo knygų, kuriose laisvoji išeivija ne tik stebima ir aprašoma, bet ir vertinama. Per du Lietuvoje buvimo mėnesius teko tokių knygų paskaityti ir su autoriais susipažinti. Noriu paminėti keturias: Jono Juškaitio „Lyra ant gluosnio“, Virginijos Paplauskienės „Išėję sugrįžti“, Daivos Dapkutės „Lietuvių išeivijos liberaliosios srovės genezė“ ir Juozo Banionio „Lietuvos laisvės byla Vakaruose 1975 – 1990“.

Jonas Juškaitis „Lyra ant gluosnio“

Autorius apie savo knygą taip išsireiškia: „Ši knyga netikėta, kaip netikėta kam nors žinia apie jį užklumpančią mirtį... Apie viską stengiasi rašyti per savo patirtį ir išgyvenimus, viską tarytum paneriant į save“. Knyga maloniai netikėta ir skaitytojui. Autoriaus patirtis didelė, išgyvenimai gilūs. Grįžtant prie išeiviškos temos, reikia pasakyti, kad sovietmečiu Lietuvoje, o gal ir dabar, vargu buvo kitas be Juškaitio rašytojas, kuris taip gerai būtų pažinęs išeiviją. Jis daug žino ir gerai atsimeina ir gali įdomiai kalbėti ne tik apie išeivių literatūrą, jos kūrėjus,

Aktorius Vilius Kaminskas deklamuoja poeto Bern. Brazdžionio eiles Petrašiūnų kapinėse, minint Poeto mirties metines 2003 liepos 11 d. Kaune.

bet ir apie platųjį išeivių gyvenimą. Atsileidus okupacijos varžtams, Juškaitis plačiai bendravo su išeivijos rašytojais ir juos labai vertino. Išeivijos tyrinėtojams svarbūs knygoje skelbiami poeto Henriko Nagio ir dr. Juozo Girmiaus laišakai apie išeivijos „liberalinio sparno“ siekius ir taktiką. Išeivijoje (net savo šeimoje) totaliai neišsiliauginę savo įpėdinių, šios grupės likę aktyvistai Lietuvos akademiniėje visuomenėje susirado palankias sąlygas savo veiklai tęsti.

Knygų platintojai Juškaicio knygomis turėtų susidomėti.

Virginija Paplauskienė: „Išėjė sugrįžti“

Leidinio autorė – Maironio giminaitė, vaikystėje kvėpavusi Vorkutos lagerio oru. Konsultantai – prof. Vytautas Kubilius ir poetė Aldona Ruseckaitė, Maironio literatūros muziejaus direktorė. Tekstais, vaizdais, o labiausiai privačių laiškų citatomis autorė parodo į Vokietiją 1944 pasitraukusius lietuvius rašytojus. Juos matome pokario vakarų Vokietijos lietuvių sukurtoje švietimo sistemoje, žurnalistinėje veikloje, Lietuvių rašytojų tremtinių draugijoje, literatūros vakaruose, knygų leidyboje, teatrinėje veikloje.

Autorė ir patarėjai – Lietuvos lietuviai, ir ačiū jiems už sąžiningą objektyvumą. Nė vieno rašytojo neišskiria dėl pasaulėžiūros skirtumų, nieko neteisio ir nieko neteisina. Visiems tas pats matas – pozityvūs darbai labiausiai nepalankiose sąlygose. Ir parodo, kiek daug buvo pasiekta.

Juozas Banionis:

“Lietuvos laisvės byla Vakaruose 1975 – 1990”

Autorius – istorikas, Vilniaus pedagoginio universiteto docentas, Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro darbuotojas, šioje knygoje atskleidė dar nepajudintus istorinius šaltinius ir parodo Lietuvos laisvinimo baruose plūsius išeivius. Iš laikraščių šaltinių daugiausia mini “Lietuvių dienas”, “Į laisvę”, “Tėviškės žiburius”, “Pasaulio lietuvių”, “Lietuvių balsą”, “Naujie-nas” ir kt. Savo dėstymą įrėmina į Europos saugumo ir bendradarbiavimo baigiamojo akto periodinių peržvalgų konferencijas. Ir čia buvo sąžiningo tyrinėtojo neapsi-žiūrėjimas, nes pervertino tuo metu jau nuvilkėjusio VLIKo veiklą ir padarė klaidingą išvadą: “Laisvoji lie-tuvija, atsižvelgdama į naują tarptautinę padėtį po Helsinkio susitarimų, ėmėsi plačios Lietuvos laisvinimo veiklos ir pasiekė pirmųjų laimėjimų” (pabraukimai JK).

Dr. J. Banionio knyga vertinga. Jis teisingai suprato, kad pagrindinis išeivijos veiklos tikslas buvo padėti lietuvių tautai atgauti laisvę ir valstybinę nepriklausomybę, ir jo tyrimai įrodo, kad patriotinė išeivija ištvermingai to tikslo siekė. Netikslumus ir klaidas būtų galima ištaisyti antroje knygos laidoje.

Daiva Dapkutė:

“Lietuvių išeivijos liberaliosios srovės genezė”

Autorė – jaunosios kartos istorijos daktarė, išsilais-

vinusios Lietuvos profesorių subrandinta akademikė, šiuo metu dirbanti Lietuvių išeivijos institute, Ji man savo knygą padovanojo, kaip ir poetas Jonas Juškaitis ir dr. Juozas Banionis. Banioniui ir Dapkutei savo pastabas asmeniškai esu nusiuntęs.

Dapkutės knygai labiausia esu kritiškas. Ji nenu-sikalsta akademiniam integralumui, nes naudoja au-tentišką medžiagą. Bet tas “autentiškumas” vienaša-liškas: tam tikri dokumentai, laišakai, saviškių privatūs pasakojimai. “Liberalių” organizacijų ir grupių kūrimas, stumdantis savo tarpe lyg Babelio bokšte, “krašto pri-mato” argumentą spardant lyg kamuolį, nepasitikint vieniams kitais, plūstantis ir sudarant sąlygas išda-vystėms, kurios pražudė, autorės žodžiais, “Iš Vokietijos į Angliją emigravusius pabėgėlius, kupinus patriotizmo ir noro padėti Lietuvai (pabraukta JK). Juos, talki-nant vadinamiesiems “liberalams”, anglų žvalgyba “verbuodavo, parengdavo ir siųsdavo į Lietuvą”... ir tiesiai į MGB nagus. Taip žuvo nemažas skaičius jaunų lietuvių, bet pro tą faktą autorė praeina lyg pro mažmo-žį.

Savo tyrinėjimuose ji turėjo atkreipti dėmesį į liberalo Myklo Drungos ir ilgokai toje srovėje plaukusio poeto Henriko Nagio kritiškus pasisakymus “liberaliosios sro-vės” klausimu. Taip pat ir dr. Juozo Girmiaus, kurį “libe-ralai” nesėkmingai norėjo “perauklėti”. Nemažesnių abejonių dėl “liberaliosios srovės genezės” turėjo sukelti vienas tos srovės lyderis, prof. Stasys Žymantas, kuris nuėjęs dirbti į Amerikos Balsą ir susipažinęs su “kata-likais” (“juodžiausiais eksponentais”, anot Railos) – dr. V. Dambrava, prof. P. Padaliu, J. Laučka – pats tapo “kataliku”, o atvykęs į Los Angeles atvirai su “katalikais” bendravo ir savo iniciatyva sulaužė “Klevo” paslapties šarvą, ką pripažįsta ir knygos autorė. Dar įdomesnis dr. Pamataičio atvejis – aktyvus protestantų bendruomenės narys, buv. Amerikos Lietuvių rezistencinės santarvės pirmininkas, pamatęs “liberaliosios srovės” beprasmybę, tapo “kataliku” ir nesąrašiniu Lietuvių fronto bičiuliu. Yra ir daugiau, kurie iš “liberaliosios srovės” laimingai laiku išplaukė.

Į kokius voratinklius įsipainioja autorė, gali pailustruoti toks teigimas knygos 94 p.: “didelį pavojų MGB (sovietų saugumui – JK) ir J. Deksnui (rezistencijos išdavikui – JK) bei Rezistencinei tarnybai užsienyje (“liberalinei srovei” – JK) kėlė J. Lukšos grįžimas į Lietuvą; tam stengtasi įvairiais būdais sutrukdyti”. Išsina, kad dėl Lukšos grįžimo didelį pavojų jautė sovietų saugumas, rezistencijos išdavikas ir “liberalioji srovė”. Visi jie pajuto palengvėjimą, kai į Lietuvą grįžęs Lukša žuvo. O tokių įsipainiojimų knygoje yra daug.

Darau prielaidą, kad jaunoji mokslininkė, išsivadavusi iš “pavargusių herojų” voratinklių ir susipažinusi su išeivijos “katalikų” pasiekimais, talkinant tautai atgauti laisvę ir valstybinę nepriklausomybę, pati galėtų tapti “katalike”. Ir pas “katalikus” rastų klaidų, neapsi-žiūrėjimų, gal vieną kitą egomaną, bet visumoje matytų

principingą, ištvermingą, be jokių blaškymųsi, be tarpusavio rietenų pozityvią veiklą su konkrečiais rezultatais. Šios knygos, leidžiant naują laidą, pataisyti nebegalima. Reikia rašyti iš naujo.

Knygos išleidimą finansškai rėmė: V. Adamkus, K. Avižienis, G. Balukas, G. Byla, M. Drunga, R. Garbaravičius, R. Gaška, V. Kaupas, R. Mieželis, L. Mockūnas, Z. Rekašius, J. Valaitis, V. Zalatorius.

Prie Vieکشnalių muziejaus Šv. Onos dieną

Gražioje Žemaitijoje

Pamėgdžijant Maironį, jei miškais iš Telšių pro Luokę į Kražius kada bekeliausi, nepamiršk sustabdyti Fordą ar Mercedesą ir į kalnus aukščiausius, Šatriją ir Žiograkalnį, įkopti. Tos vietos man pažįstamos. Arti Šatrijos ir Žiograkalnio – gražus Žemaitijos kampelis, Vieکشnaliai, kur su žmona praleidom Šv. Onos dieną – atsisveikinom su į kitą parapiją išvykstančiu Luokės klebonu, išgirdom Luokės bibliotekos vedėjos įdomią kalbą, matėm talentingų Luokės aktorių trumpą komediją, pabendraavome su svečiais iš Telšių, Luokės seniūne, visu būriu Onų ir su 70 vieکشnalių. Stebėjomės Vieکشnalių muziejaus įkūrėjos ir vieکشnios bibliotekos vedėjos Zosės Stasiulienės energija, talentais, pasiekimais. Jai nenusileido aukštuosius mokslus ką tik baigęs sūnus Donatas.

Kaip ir kitose vietose, apie tikruosius patriotinės išeivijos darbus ir pasiekimus, talkinant pavergtai Lietuvai atgauti laisvę, vieکشnališkiai buvo veik nieko negirdėję. Iš tikro, Lietuvos rajonai mažai žino, ne tik kas vyko

išeivijoje, bet ir kas vyksta Lietuvoje. Didieji Lietuvos miestai turi savą (ir nepavyzdinę) viešąjį gyvenimą, anot Jadvygos Damušienės, su naujų modelių automobiliais, prabangiais interjeriais puošniuose rūmuose, trankios dvasios driskių, „roko“ riksmams; pridėkime – su nesąžiningais valdininkais, grupių interesams tarnaujančia spauda, narciziniiais internetinių svetainių intelektualiniais plepia.

„Didžiosios tiesos yra paprastos. Jos tokios paprastos, kad net minių nuostabos nesukelia“, sakė prof. Juozas Brazaitis. Tiesa, kurią puikiai supranta vieکشnališkiai ir visi Lietuvos geravaliai piliečiai yra: išsivadavę iš sovietinės priespaudos, turime išsivaduoti ir iš sovietų palikto melo, atverdami duris teisingumui.

Artėja tautos atstovybės – seimo – rinkimai. Seimas yra demokratinės valstybės širdis. Kai širdis serga, kenčia visas kūnas. Ar per ateinančius rinkimus bus sustiprinta valstybės širdis? Atsakymo į tą klausimą turėtų paieškoti kiekvienas Lietuvą mylįs lietuvis. □

Hartfordo Lietuvių Bendruomenės vakaras

Jau tapo gražia tradicija Connecticut apylinkėse, apsilankyti Lietuvių Bendruomenės rengiamuose vakaruose. Rugsėjo pabaigoje visi skubėjo į New Britain Lietuvių bendruomenės ir dainų vieneto „Sodžiaus“ surengtą vakarą.

Šaltas lapkričio savaitgalis pakvietė į valstijos sostinę – Hartfordą. Švč. Trejybės bažnyčios salėje, lapkričio 8 dienos vakare visi rinkosi paklausyti skambaus vyrų trio dainų. Koncerto pranešėja buvo Hartfordo apylinkės valdybos narė Raminta Nenortienė. Koncertą vyrai pradėjo lietuvių liaudies dainomis „Mes padainuosim“, „Ariau, ariau“. Vyrų trio parodė dviejų dalių programą, kurioje skambėjo dainos: „Sūduva“,

Partizano žygio daina“, „Senelio armonika“, „Pavasarinis tango“, „Lauksiu tavęs ateinant“ ir daug kitų. Vakaro programą sudarė dvi dalys, vyrai padainavo net dešimt dainų. Jurgis Petkaitis, ilgametis šios bažnyčios vargoninkas, kartu su broliais Alfonsu ir Vytautu Zdaniais parodė tikrai įdomią programą. Dainas trims vyrų balsams paruošė ir harmonizavo Jurgis Petkaitis. Raminta Nenortienė gražiai skaitė poeziją. Vakaro metu visi, kas tik norėjo, vaišinosi skaniai paruoštais valgiais, galėjo atsigaivinti bare.

Danutė Grajauskienė džiaugiasi savo valdybos geranoriškumu, ruošiant šį renginį.

Sigita Šimkuvienė

Auksinė vedybų sukaktis: ANTANINA ir VYTAUTAS STASAIČIAI

Praėjusią vasarą perskaičius „Draugę“ apie vyr. redaktorės Danutės Bindokienės 50 metų vedybinę sukaktį pasidomėjau, kiek šeimų mūsų gausioje lietuvių kolonijoje (mažoje Connecticut valstijoje) sulaukė to gražaus jubiliejaus – nuėjo tokį ilgą penkiasdešimties metų gyvenimo kelią drauge. Ir tuoj sužinojau, kad šią vasarą – liepos 26 d. – **Antanina ir Vytautas Stasaičiai** iš Newington, CT, atšventė savo 50 metų vedybinę sukaktį.

Su Stasaičiais teko susipažinti dar 2000–siais, kai pirmą kartą lankiausi Amerikoje. Susitikom New Britain, Šv. Andriejaus par. Salėje po mišių. Antanina, išgirdusi, kad aš esu atvykusi iš Tauragės, pakalbino mane ir pasisakė, kad ji irgi iš Tauragės apskritys.

Pažintį su Antanina ir Vytautu teko atnaujinti šią vasarą, vieną sekmadienį po mišių Šv. Andriejaus par. bažnyčioje apsilankiau jų namuose Newingtone. Tada išgirdau jų gyvenimo istoriją.

Antanina Petraitytė gimė Milgaudžių kaime, Gaurės parapijoje, Tauragės apskrityje. Šeimoje augo dar trys broliai: Juozas, Jonas ir Petras. Prieš pat antrąją rusų okupaciją šeima nutarė pasitraukti į Vakarus, tik tėvelis nespėjo. Jis pasiliko tėviškėje ir mirė 1962 m. O brolis Jonas iš Vokietijos turėjo grįžti į Lietuvą, nes buvo papuolęs į rusų zoną ir nespėjęs pasitraukti. Jis su šeima ir dabar tebegyvena tėviškėje. O Antanina 1949 m. su mama ir broliu Petru atvyko į Ameriką. Visus pakvietė tėvelio sesuo. Įsikūrė New Yorke, kur brolis Petras su žmona Andžele dar tebegyvena ir dabar, o mama mirė 1975 m.

Vytautas gimė ir augo Kalvarijoje, netoli Vištyčio ežero, šešių vaikų šeimoje: trys broliai ir trys seserys. Iš Vokietijos į Ameriką, New Britain, CT, atvyko 1949 m. su mama, bro-

Antanina ir Vytautas Stasaičiai

liais ir seserimi, o dvi seserys jau buvo išvykusios į Kanadą.

1952 m. rugsėjo 6 d. viename renginyje Hartforde, CT, Vytautas susipažino su Antanina, kuri iš New Yorko savaitgaliui buvo nuvykusi aplankyti draugės. Šviesiaplaukė, liekna, žydraakė Antanina kirto Vytautui į širdį – prasidėjo didžioji gyvenimo meilė. Po metų, 1953 m. liepos 26 d. Apreiškimo parapijos bažnyčioje Brooklyne jaunieji sumainė žiedus, davė vienas kitam ištikimybės įžadus. Jų santuoką palaimino jaunosios brolis kun. Juozas Petraitis, marijonas, kuris 23 metus dirbo įvairiose katalikų parapijose Argentinoje ir jau daugiau kaip 18 metų skleidžia Dievo žodį Šv. Kazimiero parapijoje Adelaidėje, Australijoje. Tos pačios Apreiškimo par. Brooklyne salėje vyko vestuvinis pokylis.

O po 50 laimingo vedybinio gyvenimo metų, 2003 m. liepos 26 d. jų sūnūs: Vytautas, Linas ir Gintas suruošė tėvams šaunų auksinio vedybų jubiliejaus pokylį, kuris vyko Indian Hill Country Club salėje Newington, CT. Čia buvo sukviesti giminės ir draugai. Tikrumoje sūnus Linas buvo pagrindinis šios nuostabios šventės suplanuotojas ir vykdytojas. Prieš pokylį kun. Jonas Rikteraitis, New Britain Šv. Andriejaus par. ilgametis klebonas, salėje drauge su sukaktuvinkiniais pasimeldė, palaimino juos ir išklaušė atnaujintus vedybinius paža-

dus. Pokylio metu besivaišinant buvo rodoma nuotraukų juosta iš sukaktuvininkų gyvenimo: pažinties, vestuvių, kultūrinės veiklos bei jų šeimos gyvenimo. Sūnus Gintas labai gražiai ir su humoru tas nuotraukas apibūdino. O po to prie Stasio Telšinsko muzikos visi linksminosi ir šoko.

Abu Stasaičiai aktyviai dalyvavo Lietuvių Bendruomenės gyvenime: Antanina ketverius metus mokytojo šeštadieninėje mokykloje New

Britain, dainavo moterų dainos grupėje, kuri tuo metu vadinosi „Svajonių sekstetas“. Vytautas 25 metus giedojo bažnyčios chore, dainavo vyrų oktete, kurį vedė Jonas Beinorius, šoko tautinių šokių ratelyje, kuriam vadovavo Kotryna Stepnaitytė-Marijošienė.

Pokalbio pabaigoje paklausiau šios simpatingos moters, kaip jai pasisekė išlikti tokiai jaunatviškai. Visada besišypsanti Antanina išdavė paslaptį: „Reikia labai stipriai mylėti savo šeimą, savo vyrą ir ... turėti rūpesčių...“ Didžiuojasi savo Vytautu, kuris buvo ir yra labai rūpestingas šeimos galva. Jis net 37 metus išdirbo karinėje gamykloje, buvo pavyzdingas darbuotojas.

Stasaičiai džiaugiasi, kad galėjo išleisti sūnus į aukštąjį mokslą: Linas baigė UCONN universitete chemiją ir biologiją, įsigijo magistro laipsnį iš chemijos CCSU universitete. Dabar jis dirba Pharma, LP. International Research & Development, Ardsley, NY; Gintas baigė Business Administration Tampa universitete, Floridoje; dabar yra Licensed Mortgage & Commercial Real Estate broker, Miami, FL. Vytautas baigė Technikos mokyklą New Britain, CT.

Ir dabar, jau pensininkai, abu Stasaičiai mielai lanko visus New Britain LB apylinkės ruošiamus renginius. Žiemos sezonui išvyksta į

(nukelta į 18 psl.)

Konferencija "Nauji veidai - naujos mintys"

Spalio mėnesio 24-26 dienomis JAV LB Krašto valdyba gražiamame Connecticut kampelyje - Šv. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo seserų vienuolyne surengė jaunimo darbo konferenciją "Nauji veidai - naujos mintys". Ši konferencija - tai tęsinys konferencijos "Tikėkime savo ateitimi", prieš metus įvykusios Dainavos stovykloje, Michigan valstijoje. Į šią konferenciją buvo kviečiami visi, kas neabejingi lietuviškai veiklai. Lietuvių Bendruomenė yra rimtai susirūpinusi savo nauja pamaina, galvojama kaip įtraukti vis daugiau naujų žmonių į jos veiklą. Tad šiame sąskrydyje kalbėtojais buvo pakviesti įdomūs žmonės, turintys įvairių minčių. Konferencijoje dalyvavo 30 žmonių iš Bostono, Philadelphijos, Connecticut, New Yorko, Rochester ir kitų apylinkių. Sąskrydį atidarė Daumantas Matulis - Philadelphijos apylinkės valdybos pirmininkas. Sveikinimo žodį pasakė vienuolyno vyresnioji seselė Paulė, kuri susirinkusiems palinkėjo darbingo savaitgalio. Buvo perskaitytas JAV LB Krašto valdybos pirmininko Algimanto Gečio nuoširdus sveikinimas.

Vienas iš svečių ir kalbėtojų buvo Lietuvos Respublikos generalinis konsulas New Yorke Mindaugas Butkus. Savo pranešime "Lietuva - ant ES ir NATO slenksčio" jis apibūdino Lietuvos pasiekimus ir tolimesnius uždavinius, pateikė įdomių diplomatinį faktų. Sveikinimo žodį tarė Connecticut LB apygardos Valdybos pirmininkas Vytautas Aksninis. Jis trumpai papasakojo apie šios valstijos Lietuvių Bendruomenės veiklą, pasidžiaugė, kad naujai atvykę gana aktyviai įsijungia į apylinkių veiklą, jie surengia daug renginių.

Po pietų Daumantas Matulis supažindino susirinkusius su Philadelphijos Jaunimo sąjungos veikla, savo pasakojimą papildė nuotraukomis iš jos veiklos.

JAV LB Krašto valdybos visuomeninių reikalų tarybos pirmininkė profesorė Elona Vaišnienė iš New Haveno kalbėjo apie visuomeninį kapitalo sumažėjimą, jo augimo galimybes, pasidžiaugė, kad JAV Lietuvių Bendruomenės veikla šioje šalyje praturtina šios šalies visuomeninį kapitalą.

Šeštadienį, konferencijos kalbėtojais buvo JAV LB XVII Tarybos narė,

habilituota mokslų daktarė iš Hartfordo - Dalia Giedrimienė, Donatas Galentas (Bostonas), kuris papasakojo apie tinklalapius, įkurtus rytiniame pakraštyje. Edvinas Giedrimas papasakojo apie savo sukurta tinklalapį (www.lithuanet.com), o Sigita Šimkuvienė - apie JAV LB Tarybos XVII sesiją Omahoje, Nebraska.

Prieš vakarienę savo programą parodyti sąskrydžio dalyviams atvyko folklorinis dainų ansamblis „Dolija“ iš Bostono. Koncerto paklausyti pakvietė Putnamo gyventojus ir tą savaitgalį stovyklavusius jaunuosius skautus. Klausytojų prigūžėjo pilna salė. Grupės vadovė Egidia Matulionienė trumpai apibūdino, kokias dainas „Dolija“ dainuoja, kokius autentiškus tautinius drabužius dėvi dainininkai.

Pavalgę seselių skaniai paruošą vakarienę, konferencijos dalyviai autobusu keliavo į Connecticut sostinę Hartfordą. Ten jų laukė antra muzikinė programos dalis. Švč. Trejybės bažnyčios salėje buvo susirinkus nemaža grupė žmonių švęsti Halloveen šventės. Konferencijos dalyviams savo programą, lietuvių liaudies šokių, parodė grupė „Vėtra“ iš New Haveno, vadovaujama Nancy Pavasauskas. Vakaro metu atvykusieji turėjo galimybę pabendrauti su Connecticuto jaunimu, Hartfordo apylinkės valdybos pirmininke Danute Grajauskiene ir kitais aktyvistais. Šią diskoteką suruošė Tomas Nenortas. Visi smagiai pasilinksminę grįžo į Putnamą.

Ryte dalyvavome mišiose, kurias aukėjo vieuolyno kapelionas Vytautas Gedvainis. Rytinėje dalyje pasisakė

Konferencijos dalyviai

A. Dziko nuotr.

Laurynas Misevičius – Connecticut sporto klubo prezidentas. Apie Bostono apylinkės lietuvių veiklą kalbėjo Aidas Kupčinskas, pasisakė Rochesterio LB pirmininkė, Tarybos narė, Birutė Litvinienė.

Susirinkusieji iškėlė labai daug klausimų, kurie svarbūs naujai atvykusiems. Pirmas ir pats svarbiausias – legalaus darbo klausimas. Buvo svarstoma, kaip JAV LB gali prisidėti prie lietuvių legalizavimo.

Antras svarbus uždavinys išlaikant lietuvių šioje šalyje tenka liuanistinėms mokykloms. Labai svarbu joms išsilaikyti ir kaip galima daugiau plėsti jų tinklą apylinkėse. Jaunoji karta turės tęsti lietuviškas tradicijas, puoselėti tautos kultūrą, o tai pasiekti galima tik skiepijant tą jausmą iš pat mažens. Šiuo klausimu konferencijoje kalbėjo viešnia iš Philadelphijos – Gintarinio obuolio laimėtoja mokytoja Violeta Razgaitienė.

Susirinkusieji turėjo progos apsilankyti šalia vienuolyno įkurtame Amerikos Lietuvių Kultūros archyve (ALKA).

Abi dienas vyko ne tik pranešimai, bet ir diskusijos, buvo išklausa įvairių nuomonių. Konferencijos dalyviai parašė kreipimąsi JAV LB valdybai, priėmė dešimt rezoliucijų svarbiais klausimais.

Šis darbo sąskrydis „Nauji veidai – nauji sumanymai“, sukvietęs nepažįstamus, sujungė visus į tamprų bendraminčių ratą.

Dėkoju JAV LB Krašto valdybos pirmininkui A. Gečiui už pasitikėjimą ir finansinę paramą. Romualdai Kriaučiūnui už įvairiapusę konsultaciją ruošiant šį susiejimą. Nuoširdų ačiū tariau rėmėjams – Lietuvių Fondui, Hartfordo ir New Haveno apylinkėms, Hartfordo skautams, New Britain apylinkės pirmininkui Juozui Liudžiui, iškepusiam konferencijos dalyviams puikų ragulį, seselei Paulei ir jos visam būriui padėjėjų už geranorišką paramą ruošiant šį sąskrydį.

Sigita Šimkuvienė

JAV LB Krašto valdybos

vicepirmininkė

Naujai atvykusių reikalams

Kalėdiniai sveikinimai

Džiaugsmingų Kalėdų švenčių ir Viešpaties palaimintų Naujųjų Metų

visiems pranciškonų rėmėjams ir
visame pasaulyje esantiems lietuviams.

Tėv. BENEDIKTAS JURČYS, OFM
Pranciškonų provincijolas

Kristaus gimimo šventėje

mieliems mūsų skaitytojams,
bendradarbiams ir rėmėjams
linkime Kalėdų džiaugsmo
ir laimingųjų Naujųjų Metų!

DARBININKO
Redakcija ir Administracija

LIETUVOS RESPUBLIKOS GENERALINIS KONSULATAS NEW YORKE

Mieli "Darbininko" leidėjai ir skaitytojai!

*Lietuvos Respublikos Generalinio konsulato New Yorke
darbuotojų bei savo ir žmonos vardu nuoširdžiai sveikinu
Jus ir Jūsų šeimas su Šventomis Kalėdomis
ir artėjančiais Naujaisiais Metais! Linkiu Jums visiems
geros nuotaikos, sveikatos ir asmeninės laimės.*

MINDAUGAS BUTKUS
Generalinis konsulas

Šventų Kalėdų ir Naujųjų Metų proga

TAUTOS FONDAS

sveikina savo bendradarbius, narius ir rėmėjus,

KURIŲ DĖKA

Tautos Fondas švenčia 60 metų sukaktį.

Širdingai dėkojame už Jūsų dosnumą.

Tikimės JŪSŲ PARAMOS ateityje.

KVIEČIAME PAREMTI TAUTOS FONDA AUKOMIS

RAŠANT TESTAMENTĄ AR LIVING TRUST

LITHUANIAN NATIONAL FOUNDATION

307 West 30th Street

New York, NY 10001

Tel.: (212) 868-5860

LIETUVAI REIKIA ANTRO IŠSILAISVINIMO

„Lietuvai reikia antro išsilaivinimo“.

Sudarytojas Juozas Kojelis. Į laisvę fondo Lietuvos filialo leidinys, 2002 m.

Los Angeles įvykusiose 35-se politinėse studijose Lietuvos bei išeivijos politikai ir visuomenininkai nagrinėjo Lietuvoje įsikerojusio melo formas ir speciali komisija padarė studijų išvadas, kurių viena buvo – *Lietuvai reikia antro išsilaivinimo, atveriant duris teisingumui*. Ir tai buvo nuoroda konkrečiai akcijai.

Sudarytojo žodyje Juozas Kojelis rašo:

„Užsilikęs komunistinis melas Lietuvoje iš išeivijos gal geriau buvo matomas, negu pačioje Lietuvoje. Tai kėlė nerimą išeivių, kurie pusę šimtmečio Lietuvos laisvės labai ištikimai aukojosi, aukoję ir dirbo. Skaudu, kad 1990 kovo 11-osios akto deklaracijos nebesulaukė didžiai nusipelnę išeivijos rezistentai – Juozas Brazaitis, Antanas Maceina, Zenonas Ivinskis, vyskupas Pranas Brazys, Juozas Girnius, Julijonas Būtėnas, Jonas Grinius, Leonardas Valiukas, o 1993 iškeliavo ir Vytautas Vardys. Be šių asmenybių Lietuvių fronto sąjūdis su išeivijoje sukauptu dvasiniu kapitalu Lietuvon nebegrižo.“

Melo pažeistą išsilaivinusios Lietuvos gyvenimo pulsą vienas iš pirmųjų pajuto dr. Vytautas Dambrava, su Amerikos diplomatinio darbo patirtimi atėjęs į Lietuvos diplomatinę tarnybą. Jis savo rūpesčius išsakė paskaitose Lietuvoje ir išeivijoje, nagrinėdamas temas: „Vertybės, kurias lietuvių tauta turi ginti“, 1994; „Teisingumo

LIETUVAI REIKIA ANTRO IŠSILAIVINIMO

Dr. Vytautas Dambrava
TIKROJO TAUTOS IŠSILAIVINIMO RŪPESČIAI

Į ANTRĄ IŠSILAIVINIMĄ

POLITINIŲ STUDIJŲ IŠVADOS

Į laisvę fondo Lietuvos filialo

principai“, 1995; „Politika ir moralė“, 1998; „Atverkime duris teisingumui“, „Tikrojo tautos išsilaivavimo rūpesčiai“, 2002 ir kitas. Rezistenciniai aktyvus LFB Los Angeles sambūris, kurio nariu yra toli nuo Kalifornijos gyvenęs Ambasadorius, su juo tais pačiais rūpesčiais dalinosi ir bendromis pastangomis ieškojo atsakymų.“

Šiai idėjai stipriai pritarė poetas Bernardas Brazdžionis ir savo pritarimą patvirtino savo parašu.

Kai kas, išgirdęs ar paskaitęs išvadas „Į antrąjį išsilaivimą“ nustemba: „Lietuva laisva. Iš ko gi turime laisvintis?“

Atsakymas pateikiamas pačioje deklaracijoje. Joje rašoma: „Sovietinė sistema laikėsi, o kai kur dar tebe-

silaiko, prievarta ir melu. Nuo brutalių svetimųjų prievartos Lietuva išsilaiviusi, bet melas dar tebešakoja, tebelapoja ir Lietuvos vartus tebekilnoja. „Atverkime duris teisingumui“, – žodžiais ir širdimis reikalauja tauta. Ir tas „durų teisingumui vėrimas“ kaip tik būtų antrasis išsilaivinimas.“

Turime žinoti, kad duris teisingumui atverti priešinasi korupcija, pavydas, reketas, kyšiai, apgaulingi politikų pažadai, valdininkai, nesąžiningumas, pasiūlymai iš religijos ir moralės, šmeižtai su visais tų grobybių atsisakojimais.

Reikia pripažinti, kad veik visose srityse padaryta didesnė ar mažesnė pažanga (...) gi teisėtvara ir įtakingoji žiniasklaida tebėra apverktinoje padėtyje. Žymių patobulinimų laukia švietimas, socialinė apsauga, savivaldybės, gamtosauga, žemės ūkis ir kitos sritys.

Iniciatyvinė grupė, kurios nariai iš Lietuvos, atsilaukę komunistinei indoktrinacijai, ir iš išeivijos, nepavargę pastangose dėl Lietuvos laisvės, mano, kad pati tauta turi pakilti virš partijų savanaudiškumo ir pati valstybė turi ryžtis ginti skriaudžiančiųjų teises“.

Leidinyje buvo išsiuntinėtasi Lietuvoje išeinantiems didiesiems laikraščiams ir žurnalams. Tyla. Neteko pastebėti, kad kuris būtų apie šią iniciatyvą parašęs. Lietuvos žiniasklaidos magnatams rūpi kiti dalykai... Ir po to klausimas, ar reikia Lietuvai antrojo išsilaivavimo, tampa labiau suprantamas.

Jonas Kairys

Jonas Kairevičius-Kairys – advokatas, buvęs Kauno Advokatų sąjungos pirmininkas, „Į laisvę“ fondo Lietuvoje tarybos pirmininkas.

“Istorija vertins mūsų darbus”

(atkelta iš 3 psl.)

Leidžiant enciklopediją prieš karą nepriklausomoje Lietuvoje, ir išeivijoje bostoniškę, darbo taisyklės buvo sutartos redakcinių komisijų, kurias sudarė kairės, dešinės ir vidurio srovių autoritetingi atstovai. Reiktų pasvarstyti, ar savųjų mokslininkų 1940 – 1990 laikotarpio Lietuvoje ir išeivijoje tyrinėjimai, bent Lietuvių išeivijos instituto apimtyje, galėtų būti vykdomi pagal VD universiteto ir autoritetingos išeivijos organizacijos (Lietuvių Bendruomenės?) bendrai sutartas gaires. Tada atpultų priekaištai, kad Institute įsivyravusi viena ideologinė grupė, juolab, kad išeivijos instituto administracijoje nėra išeivių.

Tada ir patriotinė išeivija, kuri kovodama prieš okupantus niekad nesuabejojo laimėjimo galimybėmis, galės pasidžiaugti, kad jos darbus vertina objektyvūs tyrinėtojai.

Susitikimai su prof. Juozu Brazaičiu

100 metų nuo jo gimimo (1903 m. gruodžio 9 d.) paminėti

JUOZAS BAUŽYS

Prof. Juozas Brazaitis buvo viena iškiliausių lietuviško gyvenimo asmenybių, ne tik kaip profesorius, redaktorius, politikas ar rezistentas, bet ir kaip žmogus, su kuriuo visada buvo malonu ir gera bendrauti. Asmeniškai teko dažnai su prof. Brazaičiu susitikti 1952–57 metais senosiose „Darbininko“ redakcijos patalpose, kur prieglobstį tada buvo radę „Ateities“ ir „Lituanus“ žurnalai. Po dienos darbų ar studijų „Ateities“ redakcijos nariai bei talkininkai vakarais rinkdavosi į Pauliaus Jurkaus redakcinį kambarį, planuodavo, rašydavo, laužydavo žurnalo numerius. Iš vienos pusės buvo prof. Simo Sužiedėlio kambarys, iš kitos – prof. Brazaičio. Pro atidaras duris dažnai matydavome jį sėdintį už stalo prie rašomosios mašinėlės, beruošiantį „Darbininkui“ straipsnius. Retkarčiais, gal norėdamas išsiblaškyti, ateidavo pas mus, domėjosi mūsų darbu, ko nors paklaustas mielai ir šiltai išreikšdavo savo patarimus, tačiau joku būdu nesistengdavo jų mums primesti.

Kadangi prof. Brazaičiui ateitininkiška veikla ir „Ateitis“ buvo labai artima, tokie bendri mūsų pokalbiai nesibaigdavo vien redakcijos patalpose. Kartais vakarais nemaža mūsų grupė Brazaičio pakviesta rinkdavosi jų buto jaukiame rūšelyje, kur prie kavos bei Vytauto Maželio tvarkomos muzikos kalbėdavosi įvairiais reikalais, mielai išklausydavo Brazaičio minčių. Su

nostalgija dar ir dabar prisimenu tuos kultūrinius suėjimus.

Būdavo vakarų, kada redakcijoje nerasdavome darbo nuotaikos. Kas nors pasiūlydavo geriau nueiti į netolimą kavinę. Prisidėdavo mielai ir prof. Brazaitis. O kartais net visi išvažiuodavome ir į kino teatrą. Brazaitis mėgo filmą. Prisimenu, vieną vakarą, gal kokiais 1953 metais, Antanas Sabalis, Vytautas Vygantas ir aš kažkuriuo reikalu užsukome pas Paulių Jurką, kuris gyveno tuose pačiuose namuose, kur ir Brazaičiai. Išgirdome, iš Pauliaus, kad profesoriaus nėra namie: jis išėjęs į kiną gretimoje gatvėje. Tai mus gerokai nustebino ir sukėlė gana ilgą diskusiją. Negalėjome išsivaizduoti tokį rimtą ir garbingą žmogų kaip prof. Brazaitį, sėdintį antraeilio lokalinio kino teatro salėje. Tik Vygantas, studijuojąs psichologiją, mums įrodė, kad ir profesorius retkarčiais reikia išsiblaškymo.

Tačiau Brazaitis rimtai mėgo filmą. Ne kartą, mūsų grupės pakalbintas, važiuodavo su mumis savaitgaliais net į miesto centrą pasižiūrėti pirmaeilį filmą, o po to gyvai reikšdavo savo pastabas ir mintis. Lankydavomės taip pat ir operoje bei teatruose. Brazaitis mėgo ir auto mašinas, nors tuo metu savo dar neturėjo. Neretai tekdavo jį man savo mašina kur nors pavėžėti. Važiuojant pastebėdavau ir jausdavau, kad jis stebi vairuotoją ir seka kelią, dažnai iš anksto primindamas, kad čia ar ten jau reikės pasisukti. Kartą, atsimenu, pačiam New Yorko centre laimingai pavyko išvengti susidūrimo su greit belekiančia mašina. Brazaitis pagyrė už švelnų sustabdymą ir akylumą. Jo pagyrimą prisimenu ir šiandien.

Brazaitis nemėgo viešumos ir didelių iškilmių. Iš viso, jis buvo nepaprastai kuklus, nenorėjo, kad apie jį būtų kas rašoma net ir įvairių jo veiklos ar gyvenimo sukačių progomis. Gal dėl to ir Lietuvių enciklopedijoje jam buvo paskirta vos pusės puslapio skiltelė. Jis buvo šviesus idealistas ir nepalaužiamas kovotojas dėl Lietuvos laisvės.

Vakaronėje prof. Brazaičio namuose 1953 m. (iš k.): pirmoje eilėje – Marytė-Mitė Brazaitytė, V. Brazaitienė; antroje eilėje – P. Jurkus, T. Šlepetienė, M. Ambrozaitienė, A. Šlepetytė, prof. J. Brazaitis, E. Minkūnienė, plk. J. Šlepetys; trečioje eilėje – P. Minkūnas, dr. K. Ambrozaitis, L. Dambriūnas. Nuotrauka gauta iš privataus dr. K. Ambrozaičio rinkinio

Žvilgsnis į žmogiškosios meilės kلودus

Antanas Paškus „Meilė žmogaus pašaukimas“. Redaktorė Albina Pribišauskaitė, dailininkas Marius Žavadskis, Kaunas, 2003, 213 p.

Kun. Dr. Antanas Paškus Lietuvos mokytojams tikriausiai yra pažįstamas. Iš keturiolikos šio mokslininko knygų bent apie vieną tikrai teko girdėti, o kai kurie gal jas ir skaitė. Tiems, kurie šį vardą išgirdo pirmą kartą, verta priminti kelis šio psichologo gyvenimo ir veiklos bruožus. Studijas pradėjo Lietuvoje, vėliau jas tęsė Vokietijoje, Italijoje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose. A. Paškus profesoriavo Cannon College (Erie, PA), St. John's (New Yorke) ir Ottawa (Kanadoje) universitetuose. Kaip klinikinis psichologas dirbo psichiatrijos ligoninėse ir vienuolių terapijos centre (Middletown, CT).

Prof. Dr. Antanas Paškus dažnai atvykdavo į Lietuvą, jo paskaitos buvo studentų mėgstamos. Tai irgi turi nemažai įtakos, kad besidominčiųjų Antano Paškaus knygomis ratas gausėja. Juo labiau, kad visos knygos – nepaprastai turtingi minties šaltiniai, atveriantys viso pasaulio įžymiausių mokslininkų psichologines išvalgas autoriaus pasirinktu klausimu. Tai saviti psichologinių tyrinėjimų žinynai, kurių kiekvienas plečia pasaulėžiūrinį akiratį, padeda žmogui susivokti savame jausmų ir minčių pasaulyje.

Naujoji knyga „Meilė žmogaus pašaukimas“ yra A. Paškaus knygos „Žmogaus meilės“ antroji dalis. Ši „perkrikštyta“, gerokai papildyta meilės studija dar giliau ir visa-

pusiškiau žvelgia į meilę kaip į žmogaus pašaukimą. Autoriaus siekis – pabandyti apginti, gal net pataisyti pastaraisiais dešimtmečiais tiesiog sujauktus ir net išniekintus, paverstus nuolaužomis žmogiškosios meilės kلودus. Atimti tą nuostabiausią dieviškąją dovaną iš vertelgų, kuriems meilė tapo reklamos įrankiu, netgi rinkos preke.

Siekdamas šio tikslo, autorius atskleidžia lyties esmę žmogiškosios egzistencijos audinyje, nurodydamas lytines skirtis biologinėje plotmėje, aiškindamas lyčių skirtumus psichologiniu požiūriu bei atskleidždamas dvasines lyčių skirtis.

Skyriuje „Meilė žmogiškojo buvimo plotmėje“ autorius, remdamasis gausiais pasaulinio garso psichologų, sociologų, įvairių krypčių mokslininkų tyrimais, bando priversti skaitytoją susimąstyti; o kas gi yra meilė? Tiek biologiniu, tiek dvasiniu požiūriais. Autoriui nėra jokių tabu – labai ryškiai ir populiariai atsiveria seksualinės, erotinės ir kitų meilių pagrindai, ypatingą dėmesį sutel-

kiant krikščioniškajai meilei ir jos turiniui. Tai ištis ne tik įdomus, bet ir labai savitas bandymas išryškinti tikrosios meilės šviesą, be kurios lyg akivarai žmogui atsiveria žlugimo pavojai.

A. Paškus labai įtikinamai įrodo, kad seksas be meilės yra „paprastas kopuliacijos aktas, tik patenkinantis individo poreikius“.

Pabrėžtina knygos dvasia – joje nėra moralizavimo, beviltiškų gąsdinimų – „kokie baisūs laikai atėjo“ ar „kas laukia žemės“. Paprastais vaizdais, aiškiu žodžiu ir lietuviška dvasia (ji ypač būdinga visoms prof. A. Paškaus knygoms) jis veda skaitytoją prie tikrosios meilės kلودų, išryškindamas krikščioniškosios meilės šviesą. Nors, kaip pastebi ir pats autorius, ir nekrikščioniškosios nuostatos skaitytojas, praleidęs dalį apie dieviškąją meilę, ras pakankamai pagalbinių įžvalgų ir dvasinio peno.

Knyga gaunama „Darbininko“ administracijoje. Kaina – 8 dol. ir 2 dol. už persiuntimą.

Bernardas Šaknys

Red. pastaba: Ši sutrumpinta recenzija imta iš „Valstiečių laikraščio“ priedo „Tėviškės šviesa“ nr. 21 (68).

Pirmas sniegas

A. Balbieriaus nuotr.

Lietuvos Vyčių 3-ji kuopa atšventė 90 gyvavimo sukaktį

Sekmadienį, spalio 12 d. Lietuvos Vyčių 3-ji kuopa atšventė savo 90 gyvavimo sukaktį tarnaujant Dievui ir Tėvynei.

Štai trumpa kuopos istorija. Lietuvos Vyčių 3-ji kuopa, veikianti Philadelphijoje, PA, buvo įkurta 1913 m. balandžio mėn. Tuomet kuopa turėjo 55 narius ir susirinkimai vyko kas dvi savaites. Grupė buvo aktyvi. Kuopos dramos sambūris suruošdavo pelno siekiančius renginius-balius, vaidinimus ir įvairias programas. Pelnas buvo skiriamas Šv. Vinco vaikų našlaičių namams paremti. Taip pat jos buvo skiriamos 1919-20 m. padėti suorganizuoti lietuvių kariuomenę. LV istorijos puslapiuose minima, kad reikėsi ir jaunųjų vyčių grupė. 1928-41 m. kuopa buvo neveikli, o 1941 m. gruodžio 7 d. (*Pearl Harbor* diena) 3-ji kuopa buvo perorganizuota. Iš 30 naujai prisirašiusių narių, neužilgo visi jaunikliai buvo pašaukti tarnauti kariuomenėje, o merginos tarnavo apsaugos darbuose. Tada narystė buvo atidaryta gimnazistams. Buvo suorganizuota krepšinio komanda, dramos klubas, tautinių šokių grupė ir choras "Viltis". 12-15 metų vyčiai irgi aktyviai reikėsi kuopoje. Per visą laiką kuopa organizavo ir dalyvavo įvairiuose festivaliuose, mugėse, parodose, 3 kuopa globojo kelis rajono-apygardos suvažiavimus, centro valdybos suvažiavimus/posėdžius ir net 5 metinius visuotinius narių suvažiavimus/seimus. Šiuo metu kuopa turi 70 narių. Daugelį metų kuopa turėjo aktyvų "Lietuvos reikalų" komitetą, kuris parašė per 500-1,000 laiškus senatoriams ir kongreso pareigūnams prašant pritarti Lietuvos pastangoms atgauti nepriklausomybę. Kelios delegacijos buvo organizuotos važiuoti į Harrisburg, PA, kai valstijos gubernatoriai pasirašė įvairias proklamacijas. Kuopa uoliai rėmė Šv. Antano parapiją Kaune ne tik dvasiniais, bet ir materialiniais ir finansiniais. Nuo 1948 m. daug narių buvo išrinkti į centro valdybą. Kai Gintaro rajonas/apygarda buvo suformuota, 3-čia kuopa aktyviai įsijungė ir buvo veikli. 3-čia kuopa gali didžiulis, kad organizacijos

istorijoje, dviem kadencijoms 1963-65 m., Helen Shields, pirmoji moteris buvo išrinkta centro valdybos pirmininke. Ir šiais metais naująją centro valdybos pirmininkę išrinkta Agnes Mickunas. 1996 m. ir 2003 m. kuopa suorganizavo narių ir draugų dvi ekskursijas Lietuvon. Paskutiniuosius 18 metų kuopa suorganizavo ir suruošė tradicines Kūčias Šv. Jurgio parapijoje. Kuopa aktyviai remia LV organizacijos padalinius ir Lietuvių muzikos salės draugiją ir kultūros centrą.

Kuopos 90 metų gyvavimo sukakties padėkos Šv. Mišios buvo atnaujamos Šv. Jurgio bažnyčioje. Auškojo prel. dr. Juozas Anderlonis. Kuopos nariai organizuoti dalyvavo šv. Mišiose. Dalyvavo ir keli centro valdybos nariai. Pamoksle prel. Anderlonis apibūdino kuopos istoriją, LV organizacijos įtaką ir pagalbą Lietuvos žmonėms. Ypatingai išskėlė padalinio "Pagalba Lietuvai" nuostabią darbą, siunčiant vaistus ir medikamentus 92 talpintuvuose, kurių vertė siekė virš 72 milijonų JAV dol. per paskutiniuosius 13 metų. Aukos prie altoriaus atnešė centro valdybos pirm. Agnes Mickunas, Gintaro apygardos pirmininkė Diane Drumstas ir kuopos pirmininkė Irene Ozalis. Padėkos Mišios baigtos Lietuvos Vyčių himno ir "America the Beautiful" sugiedojimu.

Po Mišių kuopos nariai, centro valdybos dalyviai, draugai ir pažįstami, virš 50 asmenų, susirinko "LaPadella" restorane kuopos šven-

tei, programai ir pietums. Irene Ozalis sveikino atsilankiusius paminėti kuopos 90 gyvenimo sukaktį. Sveikino ir prel. dr. J. Anderlonis. "Prisiminkime amžinybėn iškeliavusius visus kuopos narius, ypatingai kun. Wassel ir Helen Shields. Turime būti stiprūs ir vieningi, laikytis svarbiausio organizacijos šūkio – tarnauti Dievui ir Tėvynei", - tarė prelatas. LV organizacija turi keturis padalinius: "Pagalbą Lietuvai", Šv. Kazimiero gildiją, LV fondą ir naująjį Šiluvos Mergelės fondą.

Lietuvos Vyčių organizacija turbūt yra viena iš seniausių, jei ne seniausia aktyviai veikianti Amerikos lietuvių organizacija išeivijoje. Kai ši organizacija įsikūrė, padėjo ir rėmė ir pirmuosius, ir antruosius emigrantus iš Lietuvos. O dabar dar remia ir trečiosios bangos lietuvių

Kuopos ritualų komiteto pirm. Aušra Maknys įteikė 4-to laipsnio žymenį ir medalį š. m. birželio 12 d. mirusios narės Julie Kowrak dukrai ir anūkei.

Baigiantis programai centro valdybos pirm. Agnes Mickunas supažindino visus su dalyvaujančiais centro valdybos nariais, padėkojo visiems už gausų dalyvavimą kuopos 90 metų gyvavimo sukakties šventėje ir palinkėjo "tegyvuoją 3-ji kuopa ir LV organizacija".

Šventė baigta prel. dr. Anderlonio sukalbėta malda ir visų dalyvių sugiedotu himnu.

Regina Juškaitė-Švobienė

3-čios kuopos 90 gyvavimo metų Padėkos Mišios Šv. Jurgio bažnyčioje (iš k.): kuopos išdininkas W. Svekla, Gintaro apyg. pirm. D. Drumstas, 3-čios kuopos pirm. I. Ozalis, Centro valdybos pirm. A. Mickunas ir kiti nariai.

R. Juškaitės-Švobienės nuotr.

Elizabeth, NJ**Atkurta Dr. Vinco Kudirkos
lituanistinė mokykla**

Rugsėjo 6 d. Lietuvių Bendruomenės pastangomis atkurta lituanistinė Dr. Vinco Kudirkos mokykla Elizabeth, New Jersey. Šv. Petro ir Povilo parapijos salėje (216 Ripley Pl., Elizabeth, NJ 07036) prisiglaudusioje šeštadieninėje mokykloje – pats trimestro įkarštis. Vaikučiai mokosi lietuvių kalbos, lietuvių liaudies dainų, šokių ir žaidimų, tautodailės. ...

Danguolė Didžbalienė, kuri dirbo Dr. V. Kudirkos mokykloje prieš gerą dvidešimtmetį, vėl buvo pakviesta mokytojauti atsikūrusioje mokyklėlėje. Ji stengėsi perteikti savo žinias angliškai kalbantiems vaikams. Mokytoja Ilona Spatola dirba lietuviškai kalbančiųjų klasėje, o suaugusiems išmokyti lietuviškai kalbėti padeda Regina Brazinskaitė-Collins.

Jauniausieji mokinukai – penkiamečiai Simonas ir Ugnė – dar nepraleido nė vienos pamokėlės. Jie kruopščiai atlieka namų darbus ir jau skaito lietuviškai. Pasak pačios Ugnės, jai labai patinka lietuviškoji abėcėlė, ji noriai anksti keliai kiekvieną šeštadienio rytą ir skuba į pamokas. Simonas sakosi jau susiradęs naujųjų draugų – tai Ugnė ir Dainiera. Vyresnieji moksleiviai – Emma, Evelyn ir Juozukas – yra gabūs šokėjai, jie išmoko polkos žingsnį. Kitiems geriau sekasi dainuoti...

Visi moksleiviai nekantriai laukia artėjančių švenčių, kai parodys tėveliams, ką išmoko, galės pasididžiuoti savo atliktais darbais surengtoje parodėlėje.

Jei yra daugiau norinčių nokytis lietuviškoje mokyklėlėje, maloniai priimsime į savo ratą...

Mokytoja Ilona Spatola

Mokytoja Ilona Spatola su mokiniais

Mokytoja Danguolė Didžbalienė su mokiniais

ANTANO JUODVALKIO VARDŲ STIPENDIJA

Daugelis tautiečių, lietuvių visuomenės veikėjų, Lietuvių Bendruomenės darbuotojų, Lietuvių Fondo aukotojų ir lietuviškos spaudos skaitytojų per daugelį metų pažinojo atvirą, teisingą ir darbštų **Antaną Juodvalkį**. Šalia daugelio darbų ir pareigų, jis buvo penkerius metus Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdybos sekretorius ir vienas iš Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Fondo steigėjų. 1979 m. kovo 30 d. pasirašęs Fondo inkorporavimo Illinois valstijoje dokumentus su kiais dviem steigėjais. Antanas Juodvalkis daug dirbo, rašė ir aukas telkė per šį Fondą įsteigta PLB Lituanistikos katedrai Illinois Universitete Chicagoje, jos studentų stipendijoms ir kitiems PLB pro-

jektams. Gimęs 1912 m. rugpjūčio 6 d. Lietuvoje, nuo 1949 m. gyvenęs JAV, jis baigė savo darbus 2003 m. rugsėjo 14 d. ir amžinai iškeliavo, mums palikdamas gražius jo atliktų darbų ir parašytų straipsnių prisiminimus.

PLB Fondo direktoriai, norėdami ilgai prisiminti vieną iš šio Fondo steigėjų, Vytauto Didžiojo universitetą Kaune 1934 – 1938 m. lankiusį Antaną Juodvalkį, nutarė ir įsteigė metinę 1,000 dol. **ANTANO JUODVALKIO VARDŲ STIPENDIJĄ**. Ši stipendija bus skiriama kiekvienais metais, pradedant 2004 metų rudenį, Vytauto Didžiojo universiteto Kauno studentui ar studentei, kurių studijos rišis su išeivijos gyvenimo, jos organizacijų

veikla, PLB darbų studijomis. Stipendija bus duodama per Lietuvių Išeivijos Institutą prie Vytauto Didžiojo universiteto (direktorius prof. Dr. Egidijus Aleksandravičius), pasitarus su dukra Egle Juodvalke ir sūnumi Uosiu Juodvalkiu. Taip per šią stipendiją Antanas Juodvalkis sugrįš atgal į jo mylėtą Lietuvą ir Vytauto Didžiojo universitetą.

Norintieji prisidėti prie Antano Juodvalkio vardo stipendijos (ar kitų stipendijų) gali savo aukas rašyti ir siųsti PLB Fondui, pažymėdami, kam auka skiriama, šiuo adresu: **LITHUANIAN WORLD COMMUNITY FOUNDATION, P.O. Box 140796, Grand Rapids, MI 49514-0796**. Visos aukos yra atleidžiamos nuo JAV federalinių mokesčių.

PLB Fondo direktoriai

**LIETUVIŠKŲ
PARAPIJŲ
kalėdinai
sveikinimai ir
linkėjimai**

*Linksmų Šv. Kalėdų!
Laimingų Naujųjų Metų!*

Kun. VINCAS VALKAVIČIUS, klebonas

**NORWOOD, MA
Šv. Jurgio parapija**

*Linksmų Šv. Kalėdų ir laimingų Naujų Metų visiems
parapijiečiams ir Darbininko skaitytojams linki*

Kun. STEPONAS ŽUKAS, klebonas
Prel. ALBERTAS KONTAUTAS, klebonas emeritas

**BOSTON, MA
Šv. Petro parapija**

*Kristaus Gimimo šventėje Ramybės ir Taikos
visiems parapijiečiams linki*

Kun. PAUL WOOD, klebonas
Kun. VYTAS VOLERTAS, vikaras

**MASPETH, NY
Viešpaties Atsimainymo parapija**

Kristaus Gimimo šventėje nuoširdžiai sveikina

Kun. STANISLOVAS ANUŽIS, klebonas
Prel. Dr. ALGIRDAS OLŠAUSKAS,
Prel. JONAS A. KUČINGIS, klebonai emeritai

**LOS ANGELES, CA
Šv. Kazimiero parapija**

*Linksmų Šv. Kalėdų ir laimingų Naujų Metų linkime
visiems parapijiečiams*

Prel. Dr. JOSEPH ANDERLONIS, S.T.D.,
klebonas

**PHILADELPHIA, PA
Šv. Jurgio parapija**

*Nuoširdžiai sveikiname visus Apreiškimo
parapijiečius su šv. Kalėdomis. Tegul Kūdikėlis Jėzus
ateina pas Jus, atneša palaimą
Jūsų širdims ir gyvenimui.*

Kun. JOSEPH FONTI - administratorius
Kun. JONAS DIELINIKAITIS, vikaras

**Apreiškimo parapija
Brooklyn, NY**

*Sveikiname visus lietuvius švenčių proga ir
linkime Dievo palaimos!*

Kun. PETRAS BURKAUSKAS
klebonas

**Šv. Andriejaus parapija, Philadelphia, PA
Šv. Kazimiero parapija, Philadelphia, PA**

*Linkime savo mieliems parapijiečiams
linksmų Kalėdų švenčių!*

Kun. JUOZAPAS ŽUKAUSKAS, OFM, klebonas
Kun. AUDRIUS ŠARKA, OFM, vikaras

**HAMILTON, KANADA
Aušros Vartų parapija**

*Skaidraus Šv. Kalėdų džiaugsmo
visiems parapijiečiams linki*

Kun. JONAS PRUSAITIS, klebonas
Kun. PETRAS ŠAKALIS, kleb. emerit.

**BROCTON, MA
Šv. Kazimiero parapija**

*Nuoširdžiai sveikina su Šv. Kalėdom ir
linki daug laimės Naujuose Metuose*

Kun. ALFREDAS T. ŽEMEIKIS, klebonas

**ELIZABETH, NJ
Šv. Petro ir Povilo parapija**

*Šv. Kalėdų ir Naujųjų Metų proga Ramybės ir taikos
visiems parapijiečiams linki*

Kun. Dr. EUGENIJUS SAVICKIS, klebonas

**NEW YORK, NY
Vilniaus Aušros Vartų parapija**

VYZAS & ASSOCIATES, P. C. ATTORNEYS AT LAW

Real Estate - Zoning & Land Use -
Commercial Litigation - Corporate Law
Bankruptcy - Wills, Trusts & Estates
Estate Administration - Personal Injury
Worker's Compensation - Municipal Court Matters
Employment Torts - Condominium Law

20 DAVIS AVENUE
KEARNY, NEW JERSEY 07032
(201) 998 - 2211

Licensed in New Jersey and New York

*Kviečiame paremti TAUTOS FONDA
savo darbu ir aukomis.
Remdami TAUTOS FONDA remiate Lietuvos švietimą
ir demokratijos įtvirtinimą Lietuvoje.*

TAUTOS FONDAS LITHUANIAN NATIONAL FOUNDATION, INC.

Aukos siųsti:

307 W. 30th St. tel: (212) 868 - 5860; (212) 868 - 5815
New York, NY 10001 el.paštas: TAUTFD@aol.com

KODIS FUNERAL HOME

63 - 06 Flushing Ave.
Maspeth, NY 11378

*Suteikia garbingas laidotuves
Koplyčios parūpinamos visose miesto dalyse*

Edward A. Kodis - Funeral Director
Kreipkitės
tel.: (718) 326-1658

Silver Bell Baking Co.

SIDABRINIO VARPO KEPYKLA

Lietuviška ir europietiška duona ir pyragai,
šventėms, vestuvėms bei pokyliams tortai.

Dalia Radžiūnas,
43-04 Junction Blvd.,
Corona, Queens, NY 11368.
Tel.: (718) 779-5156

ADMINISTRACIJA PRANEŠA:

*Čia skelbiame pavardes tų skaitytojų, kurie auko-
jo 2002 - 2004 metų "Darbininko" prenumeratai
ir jų čekius gavome iki lapkričio 15 d.*

Po 200 dol.: Kun. Adolf. Klimanskis, Providence, RI.

Po 100 dol.: Kun. Vitas Memėnas, Oakbrook Terrace, IL; L. Vaitkus, Quincy, MA; dr. Rožė Šomkaitė, So. Orange, NJ; Mrs. Joseph Piliponis, Amsterdam, NY; Roma Kraujalis, Farmingdale, NY.

Po 90 dol.: Vl. Petravičius, Bantam, CT.

Po 85 dol.: O. Paškevičius, Anaheim, CA.

Po 75 dol.: Janina Snieska, DDS, W. Hyannisport, MA.

Po 70 dol.: Edward V. Zunaris, Wollaston, MA.

Po 60 dol.: Kun. Adam Pupsys, Westerly, RI.

Po 50 dol.: Victor Peckaitis, Old Saybrook, CT; Regina V. Taunys, Putnam, CT; Alfonsas Martinėnas, Wallingford, CT; Vladas Kaupas, Clearwater, CT; Vanda Bagdonas, Daytona Beach, FL; Edward ir Bronė Martišius, Seminole, FL; Vyt. Beleckas, Sunny Hills, FL; Algis Backaitis, Southfield, MI; Stanley Stoncius, Nashua, NH; Vytautas Volertas, Delran, NJ; kun. Antanas Paškus, So. Orange, NJ; *(nukelta į 19 psl.)*

Aukos Kretingos Pranciškonų "RŪPESTĖLIŲ" labdaros valgyklai

Victorija Norvaisa, Eris, PA, aukojo 20 dol. (po tiek aukoja kas mėnesį).

Jonas Prakapas, Bakersfield, CA, aukojo 20 dol.

Mrs. Alberta Clark, Sebastian, FL, aukojo 100 dol.

A. V. Staknis, Stuart, FL, aukojo 100 dol.

Joana ir Antanas Pumpučiai, Middletown, NY, aukojo 200 dol. ir rašo:

Didžiai gerbiamas kunige Giedgaudai,

*Vel artinasi Šv. Kalėdos. Kūdikėlio Jėzaus gimta-
dienio proga sunčiame Postal money order 200 dol.
vertės Kretingos "Rūpestėlių" labdaros valgyklai...
(toliau asmeniškai sveikina su Kalėdomis).*

Kun. Vytas Memėnas, Oakbrook, Terrace, IL, aukojo 2,000 dol. ir rašo:

Gerbiamas Kunige,

*Laiške rasite 2,000 dol. čekį Kretingos Rūpestėlių
valgyklai. Šitie pinigai yra suaukoti amerikiečių
draugų – parapijiečių.*

*Tegul nuperka "Rūpestėlių" vaikams dovanėlių
Šv. Kalėdų proga ir visus valgytojus pavaišina
kalėdiniu stalu...*

*Žiūr. "Rūpestėlių" vadovės Akvilės Virbalienės
laišką sekančiame puslapyje.*

“Rūpestėlių” labdaros valgyklos padėkos laiškas

Laiškas, Jums, mūsų geradarijai,

Šiomet lapkričio 18 dieną, sukako dešimt metų labdaros valgyklai. Prieš dešimt metų brolių pranciškonų geranoriškumu, broliška meile, noru padėti ir užjausti, buvo atidaryta labdaros valgykla. Labdaros valgykla tapo gerbūvis, pagalbos šaltinis Kretingos pranciškonų parapijos nuskriaustiesiems.

Per dešimt metų labdaros valgyklos gėrybėmis džiaugiasi net 310 žmonių, iš jų net 150 vaikų. Todėl Kretingos parapijai labdaros valgykla labai reikalinga. Labiausiai labdaros valgyklos gėrybėmis džiaugiasi vaikai. Jiems be galo svarbu būti pavalgiusiems, šiltai apsirengusiems. Graudinanti situacija, kai vaikai turi laukti duonos riekės ir lėkštės sriubos. Norisi šiems mažiesiems labdaros valgyklos lankytojams padėti, pasijusti suaugusiems, kad užaugtų

pilnaverčiais žmonėmis. Kiek leidžia mūsų resursai, šiems mažiesiems vaikams stengėmės įdėti maisto į namus, kad nejustų alkio ir galėtų žaisti, mokytis kaip ir kiti jo klasės draugai.

Labiausiai trokštame, kad likimo nuskriausti vaikai, kurių tėvai negali savo vaikams padėti, patirtų ir džiaugsmingų akimirkų, todėl Kalėdų laikotarpiu, ypatingai stengėmės, kad mažuosius vaikus aplankytų stebuklingos akimirkos, kad jie pasijustų laimingesni, kad aplankytų kalėdinę, džiugi nuotaika. Pernai metais vaikams buvo suorganizuota Kūčių vakarienė. Vaikus aplankė Kalėdų Senelis, jie ragavo, valgė Kūčių patiekalus. Vaikus linksmino studentai, su jais žaidė įvairius žaidimus. Nenusakomas jausmas aplanko, kai gali padėti ir matyti, vaikų akyse džiaugsmą ir padėką už

dovanėles ir skalsesni, gardesni maistą! Jiems tai didelis stebuklas. Tai pačios geriausios Kalėdos!

Visų Jūsų nuoširdžių geradarių dėka, kurie užjaučiate stokojantį, šie vaikai gali pasijusti laimingesni, Smagu matyti vaikų akyse džiaugsmą, laimę. Šiandien Jūs ir mes šiems vaikams galime padėti dalindamiesi savo gėrybėmis ir savo gerbūviu. Jūs net neįsivaizduojate, kokie šie vaikai laimingi skaniai pavalgę ir apdovanoti.

Visų mažųjų lankytojų “Rūpestėlių” vardu, tariam Jums nuoširdiai AČIŲ, už Jūsų gerumą ir dosnumą.

Dėkojame Jums, kad per 10 labdaros valgyklos gyvavimo metų netrūko duonos alkstantiesiems!

Su pagarba

*“Rūpestėlių” vadovė
Akvilė Virbalienė*

“Rūpestėlių” labdaros valgyklos lankytojų dalis

Vyskupas Paulius A. Baltakis, OFM, lapkričio 22 – 30 d. buvo išvykęs į Torontą, Kanadą, kur pasitarimams susitiko su Lietuvos kardinolu arkiv. Audriu J. Bačkiu.

Viešpaties Atsimainymo parapijos žinios

Spalio 30 d. *Our Lady of Mt. Carmel* parapijoje Astoria, NY, Brooklyno diecezijai švenčiant 150 metų gyvavimo sukaktį, dviems labiausiai nusipelnusiems parapijiečiams iš kiekvienos parapijos buvo įteikti tai progai sukurti medaliai. Juos įteikė naujasis Brooklyno vyskupas Nicholas DiMarzio. Mūsų parapijoje dvi Vyčių 110 kuopos narės, ypatingai pasižymėjusios, gavo po šį suakutvinį medalį – tai **Elena Matulionytė** ir **Ann Marie Verbil**.

Sveikiname!

Bendros Kūčios, kurias rengia Lietuvos Vyčių 110 kuopa, įvyks gruodžio 14 d., tuojau po 11:30 lietuviškų mišių parapijos salėje. Kviečiami visi, ir ne vyčiai, šventiškoje nuotaikoje pabendrauti. Auka 20 dol.

Kalėdų mišios:

Kalėdų išvakarėse, trečiadienį, gruodžio 24 d.:

5 v.v. Children's Pageant Mišios; 12:00 v. vidurnaktį Mišios lietuvių ir anglų kalbomis;

Kalėdų dieną: 8 v.r.; 10 v.r.; ir 12 v. dieną (11:30 v.r. lietuviškų mišių nebus).

Naujųjų Metų išvakarėse: 5 v.v.; Naujų Metų dieną – kaip Kalėdų dieną.

Šis "Darbininko" Nr. 12 (22) išsiunčiamas gruodžio 9 d. Sekantis Nr. 1 (23) numatytas išsiųsti sausio 7 d.

Irena Vilgalienė-Kibirkštytė, gyv. Great Neck, NY, staiga mirė š. m. lapkričio 7 d. Buvo pašarvota Fairchild laidojimo koplyčioje Manhasset, NY. Atsisveikinimas įvyko lapkričio 9 d. Maldas už velionę pravedė kun. Vytautas Volertas, V. Atsimainymo par. Vikaras, Maspeth, NY. Kalbėjo: Vladas Sidas – Lietuvių Bendruomenės vardu, Jurgis Valaitis – Tautos Fondo vardu ir Aldona Marijošienė – vyr. skaučių Židinys vardu. Sekančią dieną kūnas išvežtas į Kanadą ir palaidotas Montrealio kapinėse šalia velionės anksčiau mirusios motinos. Nuliūdime liko vyras Jonas Vilgalis, sūnūs Rytas ir Justas; duktė Rasa; brolis Justas Kibirkštis ir jų šeimos.

Velionė Irena buvo veikli visuomenininkė: dirbo skautų organizacijoje, Lietuvių Bendruomenėje – buvo Great Neck apylinkės pirmininkė, talkino ir Tautos Fonde.

Ilssėkis ramybėje!

Rūta Gudelienė-Žukaitė, gyv. Wyckoff, NJ, mirė š. m. rugpjūčio 14 d. Laidotuvų mišias Šv. Kazimiero par. bažnyčioje aukėjo kun. A. Paškus. Palaidota Cypress Hills kapinėse Brooklyn, NY, rugpjūčio 16 d. šalia anksčiau mirusio savo vyro Algio Gudelio. Nuliūdime liko sūnus Marius, duktė Lina, brolis Rimas Žukas su šeima.

Visi, kurie velionę pažinojome, netekome žmogaus, kuriuo galėjome pasitikėti, kuris visada išlaikė savo žodį. Užtai Rūta buvo gerbiama ir mylima. Esant jos aplinkoje greitai pajusdavai stiprią intelektualinę jėgą ir gilią erudiciją. Iki pat mirties domėjosi architektūra, menu, literatūra, muzika, teatru, psichologija, nors jos profesinis pasiruošimas lietuvių socialinius mokslus.

Šios neeilinės moters vardo nepaskandinome vienam vakarui skirtose gražiausiose gėlių puokštėse, o įamžinome per Tautos Fondą Rašutėnų "Ryto" (Švenčionių raj.) mokykloje.

R.Š.

Juozo Kojelio straipsnis apie svarbiausius vasaros įvykius Lietuvoje, baigiamas šiame numeryje.

Auksinė vedybų sukaktis: ANTANINA ir VYTAUTAS STASAIČIAI

(atkelta iš 7 psl.)

Floridą. Ten irgi nelieta abejingi lietuviškai veiklai: lanko St. Peterburgo Lietuvių klubą, priklauso pensininkų klubui. Jų namus tiek Connecticut, tiek Floridoje pasiekia lietuviška spauda – ir „Draugas“ ir „Darbininkas“ ir kt.

Po malonaus pasikalbėjimo su Antanina ir Vytautu Stasaičiais supratau, kad tvirtos laimingos šeimos pagrindas – bendrai pergyventi džiaugsmą ir rūpesčius, pagalba vienas kitam. **Sigita Šimkuviene**

Tomas Klemas, M.I.T. universiteto doktorantas Bostone, pakviestas dalyvauti Karo pajėgų tinklinio rinktinėje, kuri atstovaus Amerikai tarptautinėje Karo pajėgų tinklinio olimpiadoje. Ši olimpiada vyks gruodžio 2 – 12 d. Catanijoje, Sicilijoje. Olimpiadoje bus atstovaujamos 122 tautos su komandomis iš 11 sporto šakų. Linkime Tomui ir jo komandai sėkmės.

SKELBIMAI

St. Charles kapinėse (Farmingdale, NY) parduodami du sklypeliai (už trečdalį rinkos kainos). Skambinti tel.: (718) 846 – 1210.

Ieškau žmogaus ar firmos, norinčios prekiauti gintaro gaminiiais. Tai nėra paprastas gintaras, o gintaras apdirbtas deimanto būdu, bei rankų darbo. Daugiau informacijų gausite paskambinę tel.: (631) 764 – 5682 (kalbu tik lietuviškai).

Dvi dirbančios moterys iš Lietuvos ieško išsinuomoti dviejų miegamųjų butą prieinama kaina Queens rajone netoli susisiekimo. Skambinti tel.: (917) 747-5243 arba (718) 235-9640.

Išnuomojami baldais apstatyti du kambariai Richmond Hill rajone, netoli traukinio. Pageidautini du asmenys. Galima naudotis virtuve. Skambinti savaitės bėgyje tel.: (732) 747 – 1709; šeštadieniais (718) 849 – 8628. kviesti Liną.

DARBININKAS

Monthly Newsletter
Published by Franciscan Fathers

341 HIGHLAND BLVD.
BROOKLYN, NY 11207

Editorial & Business Office
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail: darbininkas@hotmail.com

*Redaguoja ir rankraščius savo nuožiūra taiso
REDAKCIJĖ KOMISIJA.*

Jis tuo nesididžiuoja

Tikiu, kad per daug nesuklysiu **Juoza Rudį** pavadindamas vienu iš pačių veikliausių ir uoliausių Apreiškimo parapijos, Brooklyn, NY parapijiečių.

Juozas yra parapijos patikėtinis (*Trustee*), tarybos (parapijos administratoriaus, kun. Joseph G. Fonti, S.T.L. panaikintos) narys, bažnyčios ūkiškų reikalų tvarkytojas-ūkvedys, patarnauja mišių užsakymuose, o didžiųjų bažnytinių švenčių (Kalėdų, Velykų) laikotarpiams, daugybę valandų pašvenčia, net savo asmeniškų išlaidų nesigailėdamas, vainikams, girliandoms ir gėlėms išpuošti altorius ir bažnyčios vidų.

J. Rudis kuklus. Visa tai atlikdamas nesipuikuoja. Jam rūpi Apreiškimo parapijos ateitis. Jis trokšta, kad ji dar ilgai galėtų tarnauti jos parapijiečiams-lietuviams.

Brooklyno vyskupijai švenčiant 150-tą sukaktį, Juozas neliko nepastebėtas: naujasis vyskupijos valdytojas vysk. Nicholas DiMarzio, Ph.D, D.D., ketvirtadienį, spalio 23 d., iškilmingų apeigų metu St. James katedroje/bazilikoje,

Brooklyn, NY, jį apdovanojo sukurtuviniu medaliu. Medalis sukurtas Marijos garbei. Priešakinėje medalio pusėje – skleidžianti savo spindulius, balandžiu pavaizduota Šv. Dvasia, dvylika žvaigždžių, o apačioje, didelėmis raidėmis žodžiai: “ECCE ANCILLA DOMINI” (“Štai aš esu Viešpaties tarnaitė”). Antroje pusėje – Brooklyno vyskupijos ribos, katedra/bazilika, virš jos kryžius, Verrazano tiltas, viršuje didelis užrašas: “VERBUM CARO FACTUM EST” (“Žodis tapo kūnu”), o apačioje, mažomis raidėmis įrašas: “1853 Diocese of Brooklyn 2003”.

Sekmadienį, spalio 26 d., Apreiškimo bažnyčioje po lietuviškai atnašautų mišių, kaip ir kiekvieną sekmadienį, kavutei ir pabendrauti į žemutinę salę susirinko parapijiečiai. Vladas Sidas perskaitė apdovanojimo raštą, o Juozas Rudis aplankė visus stalus ir visiems prie jų susėdusiems parodė jam skirtą medalį. Po to visi susirinkusieji gausiais plovimais jį pasveikino ir giedodami palinkėjo “Ilgiausių metų”.

p. palys

AUKOJO “DARBININKUI”:

(atkelta iš 16 psl.)

Kostas ir Juzė Norvila, Brooklyn, NJ; Kazys Butkus, Jamaica, NY; Irena M. Lapurka, Massapequa, NY; Andželė Petraitis, Richmond Hill, NY; Alfonsas Ilgutis, Woodhaven, NY; Nijolė Žukauskas, Yonkers, NY; Aleksas Liutkus, Euclid, OH; Elena Simanavicius, Fairfax, VA.

Po 48 dol.: Mrs. Natalie Sakalauskas, Enfield, CT.

Po 42 dol.: Romas Ramonas, Ridgefield, CT.

Po 40 dol.: Pelagija Leveckis, Daytona Beach Shores, FL; Bernard Galinaitis, Annapolis, MD; Elaine Scenna, Lexington, MA; Laima Kohanski, Kearny, NJ; Audrey M. Tozzi, Lindenhurst, NY; Laima Tvarakunas, Bensalem, PA.

Po 35 dol.: Stasė Prekeris, Arroyo Grande, CA; Teresė Landsbergis, Upper Marlboro, MD.

Po 30 dol.: Janina Zdanys, Newington, CT; Anthony Telson, Melbourne Beach, FL; Stasys Tamulionis, St. Petersburg, FL; Aldona Zagurskis, So. Boston, MA; Janina Cepkauskas, Brockton, MA; Stefanija Varneckas, Clark, NJ; Lilia Sollish, Mays Landing, NJ; Vanda Petraviciene, Piscataway, NJ; Edwardas Ziausys, Ams-

terdam, NY; Clement Sakas, Buffalo, NY; Stasė Bobelis, Kingston, NY; Charles A. Gabalis, Oakland Gardens, NY; R. A. and Natalie Zinas, Bethlehem, PA; Daina Krivickas, Newton Square, PA.

Po 25 dol.: M. R. Zemaitaitis, Los Angeles, CA; George Gliaudys, Jr., West Covina, CA; Ben. Maciuika, Starrs, CT; Peter Mackus, Sunny Hills, FL; Marytė Patlabaitė, Baltimore, MD; Ursula Narkus, Lawrence, MA; Henry Cepas, Medford, MA; Alfonsas Petrutis, W. Hyannisport, MA; Violeta Kalvelienė, Warren, NJ; Melianija Krinickienė, Maspeth, NY; Mary Kober, Pt. Washington, NY; Jadvyga Lauceviciene, Woodhaven, NY; Vacys Rociunas, Independence, OH; Bronius Krokys, Philadelphia, PA.

Po 20 dol.: Elizabeth Navikas, E. Hartford, CT; O. Pakalnienė, Waterbury, CT; Mykolas Banevicius, W. Hartford, CT; Jonas Garla, Juno Beach, FL; Alg. Jurenas, Harrison, ME; Randall Walekyo, Bedford, MA; John Vazbys, Mahwah, NJ; Victor Malakas, Paramus, NJ; Vacys Matulis, E. Schodack, NY; kun. Zenonas Smilga, Fishers Island, NY; Genovaitė Jankauskienė, Woodhaven, NY; Stasys Karmazinas, Woodhaven, NY.

Po 15 dol.: A. Kucys, Lemont, IL.

Už visas aukas nuoširdžiai dėkojame.

Knygos - geriausia dovana

“Darbininko” administracija skelbia knygų išpardavimą, kuris tęsis visus 2004-uosius metus. Knygos yra išparduodamos labai žemomis kainomis. Prašome visų skaitytojų pasinaudoti tuo išpardavimu, jei ne dabar, tai ateityje.

Lietuvių-anglų kalbų žodynas. B. Piesarskas, B. Svecevičius. 512 psl., kietais viršeliais. Turi apie 27,000 žodžių. Kaina 15 dol. ir 1 dol. persiuntimui. Dabar nupiginta kaina - 10 dol. su persiuntimu.

Anglų-lietuvių kalbų žodynas. V. Baravykas. 590 psl., kietais viršeliais. Turi apie 30,000 žodžių. Kaina 15 dol. ir 1 dol. persiuntimui. Dabar nupiginta kaina - 10 dol. su persiuntimu.

Lithuanian Cookery. Autorė Izabelė Sinkevičiūtė. 1993 m. išleista

5-ji laida šios populiariausios lietuviškų valgių virimo knygos anglų kalba. Nupiginta kaina - 18 dol. su persiuntimu.

Knygos gaunamos rašant:
Darbininkas-Administr.
341 Highland Blvd.
Brooklyn, NY 11207
arba skambinant administracijai
tel.: 718-827-1351.

Laukiame Jūsų,
mieli skaitytojai, nuomonių,
patarimų ir pasiūlymų
“Darbininkui”:
tel.: 718-827-1351
fax: 718-827-2046
e-mail:
darbininkas@hotmail.com

NAUJIAUSIA KUN.

DR. A. PAŠKAUS KNYGA

Ką tik pasirodė nauja kun. dr. Antano Paškaus knyga “Meilė – žmogaus pašaukimas”. Joje autorius iškelia autentišką meilę, aptaria jos santykį su kitomis žmogaus meilės formomis, nušviesdamas žmogaus meilių išraiškas. Taip pat svarstomi lyčių skirtumai biologinėje, psichologinėje ir dvasinėje plotmėje, analizuojama mūsų laikų meilės krizė.

Knyga gaunama: “Darbininko” administracijoje: 341 Highland Blvd., Brooklyn, NY 11207, tel. (718) 827-1351. Kaina 8 dol. ir 2 dol. persiuntimas.

SKELBIMAI

Butai pensininkams, modernūs, erdvūs, lietuviškoje aplinkoje, Marijos Nekalto Prasidėjimo seserų globoje. Pasinaudokite šia proga, kreipkitės *Vila Maria, P.O. Box 155, Thompson, CT 06277.*

SOCIETY OF FRANCISCAN FATHERS OF GREENE, ME

DARBININKAS

341 Highland Blvd.
Brooklyn, NY 11207-1999

RETURN SERVICE REQUESTED

Non-Profit Org.

U. S. Postage

PAID

BROOKLYN, N.Y.

Permit NO 5417